

Людино! Зупинись! - Джерело

Написав Оксана Коломійчук
Вівторок, 06 грудня 2011, 05:35

Роки невпинно відлітають в небуття,
Земне дочасне відміряючи життя
Людині кожній – з Богом чи без Бога,
Та відрізняється земна людська дорога.

Широкий шлях зручний, розваги повен,
Та в тім кінці чекає смерть життєвий човен,
Що плине цим шляхом спокуси і гріха,
Де не потрібен Бог, Його любов, Його рука.

Блаженний той, хто з доброти і ласки Бога
Знайшов вузьку, спасенну дорогу.
Блаженні, в кого Господом утертая сльоза,
І Виноградна їх насичує Лоза.

І знову рік новий спинився на порозі,
Та, друже, зупинись, допоки ще є час.
Подумай, по якій ти йдеш дорозі,
І поспіши, допоки рік старий не згас.

Ти беззаконня й гріх залиш у ньому,
У рік новий з собою не бери.
Також у році залиши старому
Спокуси, страхи, сльози, тягарі.

Ввійди у рік новий вузьким ти шляхом,
Тоді лиш дійсно буде рік новим.
Тоді ввійдеш у нього ти без страху,
Як розпрощаєшся з життям старим.

Людино! Зупинись! Як боляче дивитись,
Що все життя своє свідомо ти марнуєш.
Затримай буднів вир, на мить зумій спинитись,
Тебе гукають! Ти хіба не чуєш?

Ти голос цей ховаєш під дискотеки вереск,
Під дзвін святкових келихів з вином,
Брутальну лайку сварок та банкнотів шелест,
А голос все звучить і кличе вже давно.

Я знаю, що кажу, сама ж-бо досить довго
Цей голос я почути не бажала,
І «Розіпни Його!» - кричала красномовно,
А кров Його невинна все стікала.

І кожна крапля та, святая і безцінна,

Людино! Зупинись! - Джерело

Написав Оксана Коломійчук
Вівторок, 06 грудня 2011, 05:35

Збезчещеної плоті омила кожен гріх.
Й знівечена душа почула те «невинна»,
Й бурхливий світ навколишній затих.

О Батьку, любий, дорогий, Єдиний!
Пробач, що довго так у темряві блукала.
Не знала я того, що я Твоя дитина,
І не Тебе в житті своїм шукала.

І голос Твій ховала під дискотеки вереск,
Під дзвін святкових келихів з вином,
Брутальну лайку сварок та банкнотів шелест,
А Ти не відступався все одно.

Я дякую за те, що камінь в моїм серці
Ти силою любові розтопив,
Простив усі гріхи, розбив усі окупи,
І душу Ти зцілив, і розум обнови.

І дійсно став новим і рік, і день, і вечір,
Бо й серце, й дух нові Ти дарував,
Всі тягарі мої забрав на Свої плечі,
А в серце мир і спокій Свої дав.

І в рік новий я не боюсь вступити,
Бо завжди поруч Ти, святий Господь,
Щоб вчасно і допомогти, й навчити,
Й підтримати, й зцілити мою плоть.

Людино, зупинись! Навколо озирнися!
Своє життя свідомо не марнуй!
Затримай буднів вир, на мить хоча б спинися,
Луна ще голос Батька! Ти почуй!